

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2138/2521

พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานีโจทก์ นายกิจจา ฝืดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 33, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 72, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2517 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยมีเรื่องไม่พอใจ. ถ.จึงใช้ปืนยิงถ.และกระสุนปืนไปถูกส. และ บ. ด้วย แม้จะมีการยิงหลายนัด ก็เป็นการยิงเพื่อเจตนาฆ่า ถ. การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำผิดกรรมเดียว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีอาวุธปืนสั้นมีหมายเลขทะเบียนของนายไล่ฮวดไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และใช้ปืนยิงพยายามฆ่าผู้เสียหาย 3 คนขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80, 91, 33 พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ และริบของกลางจำเลยรับสารภาพข้อหาฆ่า อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนฯ ปฏิเสธข้อหาพยายามฆ่าศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ข้อ 2 ให้เรียง กระทั่งลงโทษทุกกรรม จำคุกกระทัณฑ์ 10 ปี คำให้การจำเลยเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา ลดโทษให้ 1 ใน 3 คงจำคุกกระทัณฑ์ 6 ปี 8 เดือน และผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2517 มาตรา 3 จำคุก 6 เดือน คำรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 เดือน รวมโทษจำคุก 20 ปี 3 เดือน ริบปลอกกระสุนปืนของกลาง ส่วนอาวุธปืนของกลางเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นกับการกระทำผิดจึง ไม่รับจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียว จึงมีความผิดเพียง กระทัณฑ์เดียว พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80 จำคุก 10 ปี ลดโทษให้ 1 ใน 3 คงจำคุก 6 ปี 8 เดือน นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้นโจทก์ฎีกาว่า นอกจากจำเลยจะมีเจตนาฆ่านายถนอมแล้ว ยังมีเจตนาที่จะฆ่านายโสภณ และนายบุรินทร์ด้วย ถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดหลายกรรมศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า ที่ ร้านกาแฟเกิดเหตุนอกจากจะมีนายถนอมซึ่งไปนั่งอยู่ก่อนแล้ว ปรากฏว่านายโสภณ นายบุรินทร์ และคนอื่น ๆ อยู่ด้วยแยกย้ายกันนั่งแต่ละโต๊ะ เมื่อจำเลยยิงนายถนอมนัดแรกแล้ว ผู้คนภายในร้าน พากันแตกตื่น บ้างลุกหนีออกนอกร้าน บ้างหลบใต้โต๊ะ ระหว่างนี้เองเสียงปืนดังขึ้นอีกหลายนัด กระสุนปืนไปถูกนายโสภณและนายบุรินทร์ขณะหลบหนีเช่นคนอื่น ๆ แล้ววินิจฉัยว่า สาเหตุที่ จำเลยใช้อาวุธปืนยิงนายถนอมเนื่องจากความไม่พอใจที่นายถนอมพูดทวงค่าเบียร์ให้นางฟ้าเหียง ส่วนนายโสภณและนายบุรินทร์แม้จะนั่งอยู่ในร้านเกิดเหตุด้วย ก็หาได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนี้ด้วย ไม่ และไม่ปรากฏว่า หลังจากจำเลยยิงนายถนอมแล้ว จำเลยได้ส่ายกระบอกปืนจ้องยิงไปยังบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดขณะนั้น จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนายิงนายโสภณและนายบุรินทร์ การที่จำเลย ใช้อาวุธปืนยิงนายถนอมและกระสุนปืนไปถูกนายโสภณและนายบุรินทร์ แม้จะมีการยิงหลายนัด ก็ เป็นการยิงเพื่อเจตนาฆ่านายถนอม การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำผิดกรรมเดียวพิพากษา ยืน

องค์คณะ

สนธิ อังศุสิงห์ · มงคล วัลยะเพ็ชร · สุวรรณพ กองวารีย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2138/2521>